

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

Prețul abonamentului:	
Pe un an	160 Lei
Pe jumătate de an	80 „
Pe un pătrar de an	40 „
Un număr	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.

Manuscrisele nu se inapoiează și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 3115 Sc. 1928.

Notă oficială.

Prea Onorațiilor Domni protopresbiteri și Onoratei Preoțime parohială

Direcțiunea Muzeului Bănățean din Timișoara în nizuința sa de a strânge, pe cât e posibil, toate datele istorice referitoare la trecutul Bănățului nostru, a tipărit un chestionar pentru procurarea și adunarea acelor date, — chestionar trimis tuturor protopresbiterilor din eparhie.

Pentru a ajunge în posesiunea aceloră, conducerea numitului muzeu face apel la preoțimea noastră, care este mai în măsură de a-i sta în ajutor, în împlinirea acestui laudabil scop.

Dreptaceea îndemnăm și noi și dispunem ca Prea Onorații Domni protopresbiteri — comunicând Preoțimei subalterne datele cerute în chestionar — precum și Onorata Preoțime, să stea la îndemână și să contribuie, cu toată posibilitatea, la ușurarea nobilei sarcini, ce conducătorii Muzeului Bănățean și-au propus să ducă la sfârșit.

Caransebeș în 20 Iunie 1928.

Filaret Musta

Arhieru, Vicariu episcopesc.

Inmormântarea și cremațiunea

în lumina cuvântului lui Dumnezeu și a istoriei

de **Dr. Samuil Taubes**
Prim-Rabin în Caransebeș.

(Continuare).

Inmormântarea e o rânduire dumnezească, care își are rădăcină adâncă în Sfânta Scriptură; putem zice și de dânsa: „Stă scris”. Inmormântarea și are fundamentul ei statornic în cuvântul, pe care însuși Dumnezeu l-a grăit lui Adam în grădina Edenului¹⁾: „Întru sudoarea feței tale să mănânci pâinea ta, până ce vei deveni iarăș pământ, din care iești luat; că pământ iești și ai să devii pământ”. Aceasta e rădăcina dogmei, trebuie numai să nu sgâlțăm acest cuvânt divin, ci să-l privim ca un adevăr incontestabil. Aci e spus de două ori cu vorbă clară și în chip foarte lămurit, că omul să devie pământ; în textul original ebraic stă, ambele dați, cuvântul: „a te reîntoarce”; omul să se reîntarcă după moarte la aceeași materie, din care l-a format Dumnezeu; el e format nu din cenușă, ci din „praful pământului”²⁾ și cuvântul: „a te reîntoarce” indică un procedeu natural și exclude absolut o procedare silnică și brutală omenească. Așa e voința certă a sfântului, atotputernicului, zelosului Tată în Ceruri, ca morții să-i urmeze putrefacție, ea aparține doar la consecințele păcatului și la spaimile morții³⁾ și prin arderea cadavrelor se intenționează de a se înlătura tocmai grozile putrefacțiunii; aceasta

1) Geneza 3. 19.

2) Geneza 2. 7.

3) Iov. 18. 14.

înseamnă însă a te răsvrăti contra vrerei lui Dumnezeu și asta e un lucru periculos și o acțiune primejdioasă.

Traducerea *Septuagintii* lămurește și ea foarte clar acest procedeu natural rânduit de Dumnezeu; ea glăsuește; „până ce tu te vei reîntoarce la pământ, din care ai fost luat“, (căci ești pământ și te vei duce la pământ); mai cu seamă prin expresiunea „că tu te vei reîntoarce,“ se respinge fără doar și poate colaborare altor oameni. — Și *Vulgata* pare a fi protestat contra creațiunii prin traducerea ei: *donec revertaris in terram — in pulverem reverteris.*

În Scriptura divină Iov⁴⁾ reia, într'o formă ceva schimbată, cuvântul lui Dumnezeu din Geneza, care e pentru chestiunea noastră de o însemnătate capitală; el zice: „Amintește-ți doar, că tu m'ai făcut din lut (literal: „ca lut“) și mă vei face iarăși pământ (praf), literal: mă vei reîntoarce la pământ. (Iov întrebuințează acelaș verb: *sub*, dar în forma cauzativă). Aci e spus limpede, că e exclusiv numai treaba lui Dumnezeu de a reîntoarce pe om la pulbere; se încalcă deci vădit în drepturile dumnezeiești, dacă întrebuințăm un alt proces de distrugere decât cel natural, orânduit de Cel de sus. Și Elihu se referă în Iov 34, 15 la acest cuvânt dumnezeesc, de vreme ce zice: „Omul în pulbere s'ar reîntoarce“. Și în *Eclesiastul* lui Solomon 3. 20 se spune: „Totul e făcut din praf și se întoarce la praf;“ și în capitolul 12. 7 din *Eclesiast* citim încă odată cuvântul: „Praful trebuie să se întoarcă iarăși la pământ, cum a fost“. În toate cele trei pasaje e întrebuințat acelaș verb: *sub* a te reîntoarce, ca în Geneza 3. 19, o mărturie că ele se sprijină pe acest străvechiu cuvânt dumnezeesc. Solomon 'l menține și-i dă pecetea: „Stă scris“. În *Psalmi* 146. 4, avem încă o indicare asupra pedepsei — decretate de Dumnezeu; divinul cântăreț zice: „Spiritul său (al omului) eși-va (va pleca dela el), el se reîntoarce la pământul său (și aci stă: *iasub*, cenușa produsă artificial nu e însă pământul său (al omului) din care a ieșit.

Și *Sirach* 40. 11 se sprijină pe Geneza 3. 19: „Totul ce vine din pământ, trebuie să devie iar pământ“, tot așa 17. 1, 2: „Dumnezeu a făcut omul din pământ și 'l face iarăși pământ“.

(Va urma.)

„Fiul-Omului“ de Emil Ludwig.

Prof. C. Rudnean.

De curând am cetit o carte, care a stârnit mare vâlvă în lumea teologică.

Cartea lui Emil Ludwig poartă un titlu atât de frumos, încât stârnește cea mai vie curiositate, totuși ea ne lasă rece...

Emil Ludwig încearcă să ne dea tot ce creștinismul a avut mai sublim, personalitatea „Fiul-Omului“. Creștinismul a avut în esența sa personalitatea divină a „Fiul-Omului“. Iisus Christos, prin calitățile Sale divine și prin puterea minunilor Sale, prin Nașterea și Învierea, Sa a rămas etern în istoria Creștinismului.

În cartea lui Emil Ludwig lipsește acest element primordial al Divinității Mântuitorului.

Iisus Christos e înfățișat ca un om cu o putere deosebită, ca un răscolitor de suflete, ca unul care a făcut parte din masa mare a agitatorilor evrei.

Lipsește cărții lui Ludwig Emil documentarea teologică, mai mult de cât atât, *exegeza reală*, fără de care nu se poate face o operă mai de seamă atunci când e vorba să înfățișăm *viața Mântuitorului*.

Evangeliiile ne spun mai mult ca oricine activitatea messianică și Divinitatea lui Iisus Christos.

Ele constituiesc cel mai de valoare material pentru aceia cari caută să evedențieze pe „Fiul-Omului“.

„Fiul-Omului“ n'a avut numai partea umană; prea mult misticism, prea adânci sunt cuvintele Scripturii, ele trebuiesc înțelese și mai mult decât atât, adânc simțite.

Fără de o revelație supranaturală Iisus Christos, nu-i decât „un tiner profet, care proferează o doctrină idealistă, și care se luptă contra puterii romane, ca să scuture jugul roman eliberând astfel pe Evrei“.

Dé așa fel sunt „explicațiile naturale“ ale lui Emil Ludwig, pe cari le opune fenomenelor supranaturale pe cari noi le găsim pe fiecare pagină a *Evangeliiilor*“.

Dar un critic celebru ne spune un mare adevăr: „Supranaturalul e esențial vieții lui Iisus, după cum Faust e esențial pentru Goethe și Austerlitzul pentru Napoleon“.

4) Iov. 10. 9.

Vedem clar, că răpind elementul Divin „Fiul-Omului“ nu mai putem avea icoana clară a vieții și a faptelor Sale.

Cartea lui Emil Ludwig conține mai multe tablouri, cari nu sunt decât picturi olandeze de ale lui Rembrandt — sunt reproduse scene din Evangelie, E. Ludwig caută să le „pună într'o lumină cu totul terestră“, ca din ele să putem vedea mai bine natura pur umană și istorică a lui Iisus.

Cartea lui Emil Ludwig nu poate atinge sublimul Divin și esențialul „Fiul-Omului“.

Emil Ludwig poate sta alături de *Drews*, *Renan*, *Harnack*, îi poate emoționa pe câțiva raționaliști sau ultra moderniști, pe noi însă *ne lasă rece*, „iar noi cu apostolul, credem în **Christos, care a înviat din morți**“.

Vizita clericilor din Sibiu.

Pe drumul de piatră, ce vine dinspre Hațeg, două autobuse au sosit Duminecă înspre seară, în Caransebeș. Erau înghesuiți într'ânsele treizeci de clerici dela Academia teologică din Sibiu, dimpreună cu trei profesori de teologie. Au plecat ei așa nesocotind dogoritoarea căldură de vară sau greutatea unui drum atât de lung și au venit în Caransebeș. Avizați înainte, profesorii și clericii dela Academia noastră teologică i-au așteptat, întâmpinându-i frățeste, ni-zuind a se revanșa fidel față cu plăcuta primire de cari ai noștrii au fost împărțâșiți, luna trecută în Sibiu.

Timiși de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae în propagandă culturală, profesorii și clericii sibieni au satisfăcut și gândului lor de curiozitate, când dela Orăștie s'au hotărît să ia calea către orașul nostru. Nimerit a schițat scopul sportistic și cultural al acestui turneu, înțeleptul profesor dl Nicolae Colan, seara, în cadrul concertului dat de dânsii. Căci acești clerici, constituiți în corul condus de profesorul V. Oancea, au debutat, în aceeași zi, cu un foarte reușit concert. Este oarecum de prisos să se spună, că acest concert a fost reușit, când conducerea sa o are un dibaciu și neîntrecut maestru al corului, cum este profesorul-compozitor V. Oancea. Puținii, câți am avut norocosul prilej să ascultăm acest cor bine disciplinat și măestrit condus, am rămas cu puternice impresiuni în adâncurile ființei noastre.

Am avut astfel Duminecă o bucurie comună — Sibienii și noi. Ni-s'a dat prilejul de a petrece o seară plină de edificatoare momente; frații din Sibiu au constatat aici o inimă care pulsează asemenea aceleia, care i-a adus aici la noi, ei au avut fericirea, ca străbatând printr'o mică porțiune a Banatului, să vadă—după expresiunea unui profesor al lor, „această minunată parte a țării“...

Dela Caransebeș au plecat mânezi, Luni, spre Turnu-Severin, lăsând în urmă-le amintirea unor frați iubitori, neobosiți lucrători în calea lor!

Zile de Pelerinaj

la Sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog.

Pelerinajele și misiunile religioase, împreunate cu acelea, se orânduiesc după cum urmează:

La: 1.) *Sânziene* — Nașterea sf. Ioan Botezătorul, **24 Iunie**: Protopopiatul dela Banat-Comloș, împreună cu cel din teritorul până la linia ferată Timișoara — Vința—Arad;

1.) *Sân-Petru* — sfinții Ap. Petru și Pavel **29 Iunie**: Ținutul Hălmeagului—Buteni—Ineu și în parte Șiria pe unde trec;

3.) *Sânt-Ilie* sf. Proroc Ilie. **20 Iulie**: Valea Mureșului, Lipova—Radna;

4.) *Probrejanja* — Schimbarea la Față, **6 August**: Cei din Timișoara cu tot ținutul până la linia trenului Timișoara—Lipova;

5.) *Sântămărie mică* — Nașterea Născătoarei de Dumnezeu, **8 Septembrie**: Ținutul Belinț și Recaș până la valea Mureșului;

6.) *Tăveea Capului* sf. Ioan, **29 August**: Ținutul Ineului (Câmpia) Chișineul și Sântana;

7.) *Zina crucii* — Înălțarea sf. Cruci, **14 Septembrie**: Curtici—Arad—Pecica;

Comunele singuratice și răslețe, se vor atașa ținutului, care li este mai la îndemână.

Asemenea se vor potrivi închinătorii din alte eparhii, alăturându-se, după cum le vine mai bine, la pelerinii ținutului mai apropiat.

Misiunile religioase la aceste prilejuri de pelerinaj, vor ținea seamă de cerințele și necesitățile sufletești ale închinătorilor din respectivele ținuturi. Deaceia ori cine se simte îndemnat dintre frații preoți, va semna la conducerea sf. Mănăstiri probleme de ordin moral și social, cari trebuiesc avute în vedere și prinse în programul acestor misiuni.

Ele încep în preziua praznicului. De dimineață vor fi așteptate și întâmpinate, după datina din trecut, grupurile de pelerini, până la ora 8, când începe Utrenia cu ceasul I. și cuvântare de introducere și pregătire sufletească.

Din biserică se va face *procesiune* pe „Drumul Crucii“ cu oprire în fața troițelor, urmărindu-se trezirea conștiinței și a părerii de rău pentru păcate, prin scurte meditații, în legătură cu momentele înfățișate de icoanele celor 14 popasuri.

Intorși în biserică, se va face molitva și alocuția de pregătire a pelerinilor pentru mărturisire.

După amezai ora 2: slujba sf. *Maslu* pentru bolnavi și rugăciuni particulare, pentru felurite trebuințe sufletești

și necazurie vieții. Iar în biserică și la paraclis urmează mărturisirea pelerinilor, până la Vecernie și după aceasta.

Seara va fi *Priveghiere (Utrenie)* cu procesiune din biserică la paraclis și cuvântare asupra praznicului și învățămintelor lui pentru viața creștină.

Dimineața, în ziua praznicului *Cinstitul Paraclis al Maicii D-lui* cu pomeniri, și cu alocuție despre cinstirea Maicii Preacurate; Apoi rugăciunile de pregătire pentru sf. cuminecare. Iară în biserică urmează *sf. Liturgie* cu pomenirea viilor și a morților, cuvântare de pregătire și cuminecarea pelerinilor.

La amiază o scurtă rugăciune de mulțumire, la *paraclisul* din curte, și dimiterea pelerinilor pentru a se întoarce la cămin.

Acest program se va ținea la fiecare praznic, pentru fiecare rând de pelerini. Cum trenuri sunt de dimineață acum din spre Periam ca și din spre Arad, Cucernicii preoți vor orienta pe credincioșii lor să sosească la timp pentru a nu scăpa privilegiul îndeplinirii unui punct din program, dela care nu se poate face abatere pentru cei întârziați, decât în măsura timpului și a puterilor disponibile.

Sântămăria-mare — Adormirea Născătoarei de Dumnezeu, **15 August**: rămâne și pe mai departe prilej pe *pelerinaj general*. Nu se vor mai organiza însă, ca în trecut, misiuni religioase de mai multe zile. Ci va fi un fel de praznic de veselie duhovnicească.

În *preziua*, dela amiază, va începe primirea grupurilor de pelerini. La ora 3 va fi Vecernie cu litie și cuvântare. După vecernie și până la Priveghere se va organiza *concurs* de coruri religioase țărănești. Sunt posibile să ia parte corurile bisericesti de ordine. Seara va fi *Priveghiere (Utrenia)*, cu procesiune la paraclis unde se ține cuvântarea.

În *ziua praznicului* de dimineață, se vor ținea meditații și distracții religioase, menite a înălța sufletul și a spori bucuria duhovnicească a închinătorilor, apoi liturghie solemnă. Nu vor fi însă slujbe și nici rugăciuni particulare și nici sf. Maslu.

Marea afluență de popor ce obicinuia să vină de Sântămărie, *odată pe an*, făcea cu neputință concentrarea religioasă. Atmosfera de meditație pioasă și de liniștită petrecere împreună cu Hristos, nu era dată în mijlocul zgomotului și al îmbulzelii. Cei aduși de dorul să-și potolească setea lor religioasă, să-și aline durerile sufletești și trupești în rugăciuni cucernice, erau zăpigniți. Cei ce veniau pentru mărturisire și sf. împărtășanie nu aveau liniștea trebuitoare, cum nici bolnavii dela sftele Masle, nu puteau asista în tihnă. Oricât prevedere am avut și oricât râvnă am fi dovedit, împreună cu însufleții frați preoți, — cari au ajutat la misiuni, înșine am văzut neajunsurile și am simțit nemulțumirile celor ce nu puteau fi satisfăcuți după ale lor dorințe.

De aceea s'au rânduit mai multe zile de pelerinaj în decursul unui an, rămânând deocamdată Sântămăria un fel de serbare religioasă, cu slujbe sfinte, cuvântări și coruri religioase pentru toți pelerinii în comun.

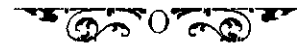
Cei ce doresc să-și facă rugăciuni și slujbe, să se mărturisească și cuminece; să se împărtășească de Taina sf. Maslu și să-și trezească părere de rău pentru păcate, însoțind pe Mântuitorul pe drumul Crucii, aceia toți să vină aici, la sf. Mănăstire, de ziua praznicului statorit pe seama pelerinilor din respectivul ținut.

Modificarea aceasta, pe care o credem necesară și prielnică operei de misionarism, pe care vrea să-l slujească tot mai intensiv sf. Mănăstire, va succeda numai cu concursul binevoitor și cu stăruința P. C. Părinți-preoți ai satelor. Și, prin aceasta, sunt rugați stăruitor să bine-

voiască a orienta din vreme pe credincioșii lor, îndemnându-i să se conformeze noii orândueli; să se organizeze așa fel, ca *fiecare ținut să vie cu un cor bisericesc*, care să cânte la sfânta liturghie.

Când în fiecare ținut se va afla un însuflețit frate preot, care, în împreună — înțelegere cu colegii din partea locului, să-și ia de bunăvoie sarcina de a organiza venirea credincioșilor în pelerinaj, atunci gândul care ne călăuzește, de a sluji cât mai mult înălțarea sufletelor și opera de înviorate religioasă, se va realiza tot mai deplin și mai frumos, spre mărirea lui Hristos și spre mântuirea oamenilor.

Arhim. Policarp
Stareț.

Superficialitate sau altceva?

Preoțimea tractului Biserica-albă, după înălțătoarea conferință ținută în primăvară la Iam, tocmai se pregătea pentru organizarea cercurilor religioase, pentru intensificarea cunoștințelor religioase și dobândirea mijloacelor în domeniul vieții pastorale; subsemnatul protopresbiter în inspecțiunile pastorale și vizitățile sale canonice, nu odată s'a întâlnit, cu momente amuzante, cari ne vin dela confracții confesiunilor minoritare. Așa mi-s'a dat să găsesc între actele oficiului parohial din Bârlăște o recercare oficială către oficiul parohial din această comună, prin care preotul rom-cath. din Oravița cerea parohului Petru Danescu al nostru să boteze — paroh gr. ort. cum este — pe un nou născut, aparținând religiei romano-catholice, după ritul confesiunii rom.-catholice. Dacă ar fi vorba, că preotul rom.-cath. din prea marea comoditate îi cere unui preot gr. ort. român, să facă un botez după legea noastră, având și învoirea ambilor părinți, putea părintele Danescu să o facă liber și liniștit. Chestia se complică însă, când cetești actul în românește al preotului rom. cath. și constăți cu uimire, că parohul rom.-cath. îndatorează pe un preot ortodox, să boteze pe noul născut, după ritul rom.-catholic; să-l inducă ca atare adevărat romano-catholic în protocolul matricular al botezaților bisericii noastre tot, ca romano-catholic, pe urmă să facă de aici un extras de botez, că noul botezat aparține de fapt și de drept religiei romano-catholice.

Indrăzneala de a pretinde lucrul acesta unui preot, gr. ort. român, tu, preot romano-catholic, nu se poate înțelege alt fel decât, că pui cu șiretlic pe un preot ortodox la încercare, oare este el capabil a face acest sacrilegiu, iar pentru cazul când lipsește intenția răutăcioasă, să dai dovada unei superficialități nepermise în chestiuni principiale dogmatice.

Un preot de al nostru nu poate cădea în greșala uitării de sine, ca să săvârșească botezul unui nou născut după ritul romano-catholic, pentru că atunci când s'ar întâmpla una ca aceasta, ar trebui să fie caterisit. Răspunsul în cazul concret, pe care l-a dat preotul Danescu din Bârlăște preotului romano-catholic dela Oravița, mi-a dat o satisfacție sufletească și mi-a arătat, că în această încercare zădărnică preotul meu a biruit, iar cel romano-catholic a pierdut lupta, încât părinții noului botezat și preotul rom.-cath. a fost silit să-l boteze după ritul lor în Oravița.

Învățămintele, ce se pot trage pe urma acestei întâmplări, sunt foarte edificatoare. Tendința catolicismului uzurpator, ca pe toate căile și prin toate mij-

loacele să diminueze valoarea și importanța confesiunii noastre, s'a izbit de rezistența inteligentă a parohului Petru Danescu din Bârlîște.

Trecând la altă ordine de idei, cenușotca de eri, biserica ort.-română, cum trebuie să aprecieze omnipotența bisericii catholice cu întreaga cohortă a ajutoarelor de stat din trecut, când privește mirată simplitatea unui preot rom.-cath., care încredințează concepție teologică, dogmatică și pastorală, adică întreaga viață bisericăască catolică pentru efeptuire, unui preot gr. ort.? Cum va săvârși preotul gr. ort. cu abandonarea simbolului credinții religiei sale un botez romano-catholic? Și ce însemnează a oferi spre botez un vlăstar romano-catholic preotului ortodox-român? Și ce valoare poate avea botezul unui preot ortodox pentru confesiunea romano-catholică? Are oare cutezanța preotul rom.-cath. a primi botezul ortodox de valabil și la romano-catolici? Mergând înainte cu ajutorul raționamentului logic la aprofundarea acestei chestiuni, vom ajunge la concluzia finală, că pretenția preotului romano-catholic dela Oravița este cel puțin superficială din punctul nostru de vedere; că anume autoritatea superioară romano-catholică cum va aprecia atitudinea preotului ei, ne va arăta apropiatul viitor?

Pentru a ilustra lipsa de antagonism confesional din a noastră parte, în caz de necesitate, pot alătura recercarea oficiului parohial romano-catholic din Oravița însoțită de răspunsul preotului Petru Danescu din Bârlîște, aflătoare în arhiv aparohiei deacolo.

Al. Munteanu a lui Vasile
protopresbiter.

Tineretul român la cariera de industrie și comerț.

În satele noastre sunt mulți, copii cari, după ce absolvă clasele obligate a școlii primare, în urma sărăciei părinților, se angajează ca lucrători sau ca servitori. Acești băieți nici când nu-și pot intemeia o existență, care să le asigure viitorul, ci trăiesc în sărăcie și mizerie până se prăpădește familia întreagă.

Românii dela sate în stare materială bună, după absolvirea școlii primare, duc copiii lor la orașe la școli secundare, ca să facă din ei funcționari. Dar dintre acești băieți, numai puțini absolvă cu succesul recerut școlile secundare, spre a putea trece la școlile superioare, ca să devină din ei oameni cu calificare superioară și astfel să poată ocupa poziții de valoare în viața practică. Cei mai mulți din acești băieți din școlile secundare, rămân fără carte, se aplică ca funcționari mici și duc o viață săracă, sunt totdeauna în mizerie și sărăcie și așa se înmulțește un proletariat semiinteligent.

Atât aceștia precum și cei săraci ieșiți din școala primară, numai așa își pot crea un viitor sigur și independent, dacă imediat trec din școală la cariera meseriilor și a negustoriilor, ca de mici să învețe una din aceste profesii. Devenind apoi sodali și după împrejurări și câștig își pot începe meseriile lor. Prin calitățile lor. Prin calitățile lor naturale, diligență, capabilitate și onestitate pot să ajungă oameni de valoare cu un viitor sigur, pot crea familii și pot griji de viitorul copiilor lor.

În orașul Timișoara sunt 4 (patru) cămine de elevi industriali și comerciali. Elevii din cămine sunt plasați la negustorii și meserii, seara umblă obligativ la școlile orașului, până când devin sodali. În cămine primesc întreaga întreținere, stau sub controlă atât morală cât și igienică, dunt desciplinați, deci din partea cea mai mare a acestor băieți, iese oameni de ordine, folositori societății și neamului.

Atragem atențiunea părinților ca acum la sfârșitul anului școlar să aducă copiii lor la Timișoara în căminele orașului, unde vor fi așezați și de unde vor fi plasați la diferite meserii și negustorii, căci așa pot griji mai bine de viitorul copiilor lor, având acum să îngrijească numai de îmbrăcăminte. Informațiuni și desluciri dă dl Nicolae Nicorescu, directorul Căminului Nr. 4 din suburbiul „Principele Carol” (Josefin) strada Gheorghe Pop de Băsești Nr. 22.

Timișoara, la 14 Iunie 1928.

Director: **N. Nicorescu.**

Excursiunea studenților Academiei teologice din Caransebeș.

(Continuare)

Reîntorși cu impresii plăcute dela M-tirea Cozia la Călimănești, și după ce am luat masa, plecăm mai departe spre Piatra-Olt—București.

Noaptea am petrecut-o pe băncile vagonului cu care ne obișnuisem și Duminecă dimineața, 27 Maiu a. c., după un lung și monoton uruit al trenului, ce ne ducea peste câmpia Olteniei și Munteniei, sosim în *București*. Cu primul tren luăm drumul strătăind nesfârșitul Bărăgan, spre Constanța. Linia ferată aproape dreaptă ce străbate în lat această mare câmpie parcă ajută trenului accelerat să alerge și mai grabnic spre Dunăre și apoi prin Dobrogea spre Marea Neagră.

După un drum de vre-o 4 ore — trecând printre alte gări și prin Ciulnița, o gară mărișoară, în fața căreia la un restaurant se juca o horă, — mulți chiar desculți, — sosirăm la primul pod de peste Dunăre. Trecând primul pod de peste brațul Borcea al Dunării, întrăm în regiunea bălților. Stufăriile din jurul bălților sunt populate de rațe sălbatice și alte paseri de baltă. Frumoase locuri și căutate mai ales de vânătorii pasionați.....

Iată-ne ajunși la podul *Cerna-Vodă*. Dunărea e lată. Podul, deși suferise stricăciuni în războiul mondial, refăcut, nu prezintă nici o urmă prea vizibilă din timpurile de restriște. Rolul lui e mare acum. Leagă Dobrogea pentru totdeauna,

cu țara mamă întregită. Trecuți peste pod, ne vedem pe pământul Dobrogei. Aspectul Dobrogei nu se prezintă cu mult mai bine ca al Bărăganului. Cătușe răslețe, în cea mai mare parte turcești, cu colibi de pământ, cu numeroase turme cari indică excursionistului, ocupațiunea de toate zilele a dobrogeanului... iată ce poți vedea. În traversarea Dobrogei spre mare întâlnim doar Medgidia, orașel mic dar impozant prin poziția pitorească, pe un loc înalt, plăcut.

În amurgul serii am ajuns în Constanța, a cărei priveliște cu marea alături — încântă mult.

Primiți la gară de reprezentantul Seminarului teologic, dl secretar Ionescu, un om plin de bunăvoință, ne îndreptăm înspre internatul seminaristilor. Aici avem bucuria să cunoaștem pe pâr. director Constantinescu, un abil mânuitor al condeiului, care ni-a oferit tot ce puțința îi permitea. După cină plecăm la mare, care în ciuda liniștei serii se sbătea cu țărnuț, ce părea că se nârue la lovirile valurilor tumultuoase. Orașul iluminat, portul jos, farul și sirenele vapoarelor, ce spintecau din când în când, în manevra lor, liniștea și întunecul nopții, oferiau o priveliște din cele mai încântătoare. Obosiți de drumul de peste zi și înaintat fiind și timpul, ne întoarcem la Seminar, unde pentru prima dată am făcut iar cunoștință cu patul moale, uitând pentru moment, băncile reci și tari ale vagonului. Luni dimineața, 28 Maiu, am cercetat catedrala impozantă a Constanței, care numai tală îi poate face. Alături de ea se zidește noul palat episcopesc, zidire în stil românesc, ce va împodobi și ea ca mâine Constanța. Vedem din nou portul. Un remorcher condus de căpitanul Nicoară, ne duce în largul mării, care fiind liniștită ne dă posibilitatea de a ne bucura și simți plăcerea, pe care numai valurile mării, în mersul lor ritmic, o poate da. Reîntorși în port cercetăm vasul „Impăratul Traian“, care azi odihnește trist, distrus fiind în naufragiul său.

Cel mai mare vas al nostru, care ne facea fală, azi este o ruină, care nu face altceva decât stă locului, lăsat la discreția valurilor, îl lovesc în continuu. Ne-am dus apoi la Casinoul impunător, zidit în 1903 pe stâncile țărnuțului Mării-Negre. Această clădire e o nouă capodoperă a arhitecturii românești cu care se poate mândri totdeauna Constanța. În războiul mondial, casinoul prin așezarea pitorească lângă mare și vastele sale încăperi, a servit drept loc de convalescență celor ce și-au lăsat o parte din sângele lor pe front, pentru apărarea patriei. Dar nici aci nu au fost cruțați de bombele dușmane, cari le-au cântat pe front atâta timp cât s'au putut

ține pe picioare și au putut alerga tot înainte. Se văd și azi locurile unde au căzut bombele germane, distrugând coloane ziduri — și omorând pe cei retrași din preajma plumbilor de pe front. Mai vedem apoi geamia turcească, o zidire falnică, edificată și donată turcilor localnici de Regele Carol I. Ne urcăm în turn și admirăm priveliștea orașului, care se desfășura în plin înaintea ochilor noștri. Dela geamie, trecând prin piață, vedem în fața primăriei impunătoarea statuă a marelui poet roman Ovidius, exilat în Tomis, aci, în mijlocul barbarilor, spre a-și duce calvarul vieții departe de ai săi, fiindcă n'a știut să-și înfrângă inima ce bătea pentru Iulia, nepoată a atotputernicului imperator Augustus. Fiind soarele drept sus deasupra noastră, ne îndreptăm înspre seminar, unde luăm masa. Până seara mai vizităm Techirghiolul, Movila și Carmen Sylva, iar la întoarcere pe P. S. Sa părintele Episcop Gherontie, un chip de sfânt plin de o bunătate îngerească. Bucuros de vizita noastră, P. S. Sa imediat întrebă de frații săi în Christos: Prea Sfințiii noștri Iosif și Filaret, cărora le transmite aceleași urări de bine ce i-s'au predat prin profesorul Dr. Dimitre Cioloca.

Toată noaptea am călătorit lăsând departe în urma noastră Constanța, și când soarele apare la orizont îmbrățișându-ne cu razele lui calde, eram în mijlocul Bărăganului, care și pe aci — călătorind dela un punct pe altă linie decât aceea pe care veniserăm — prezintă aceeași priveliște fără variație ce am avut-o înaintea ochilor la prima vedere. Trecând prin Brăila, iată-ne ajunși în Galafi la ora 10.45 a. m. unde aveam să stăm o zi.

I. Crețiu st. teolog.

(Va urma).

Ș T I R I

Divorțul Princesei mame Elena de fostul print Carol s'a pronunțat de către Curtea de Apel din București, săptămâna trecută. În conformitate cu statutul Casei Regale, decizia Curței, atacabilă cu recurs în timp de cinci zile, n'a fost recurată de nici o parte și a rămas astfel definitivă.

A trăsnet o biserică. Vineri în 15 Iunie a. c. la 5 ore după amiază un trăsnet năprasnic a lovit în biserică noastră din Opațița. În lăuntru bisericii se aflau trei epitropi și crâsnicul bisericii; trăsnetul a lovit numai pe unul din ei, pe primul epitrop Simeon Vita, care scos imediat din biserică, după câteva minute de chinuri grozave a sucombat. Fulgerul a despiciat naia de turn, a stricat iconostasul, a spart geamurile toate, a ruinat

scaunele și a produs o sumedenie de crăpături. Biserica este într-o stare de tot deteriorată și nu se mai poate folosi pentru stințele slujbe.

Condamnarea lui Béla Kún. Se știe că fostul conducător al comunistilor din Ungaria a fost silit să se expatrieze, îndată după limpezirea situației politice în țara de dincolo de Tisa. Acum nu de mult neastâmpăratul comunist a intrat ilegal în Austria de unde încă fusese expulsat. Tribunalul din Viena l-a condamnat, atât pentru intrare frauduloasă în țară, cât și pentru organizarea agitațiilor clandestine, la trei luni închisoare.

Omenie (?) adventistă. Nicolae Hamat, măestru croitor de haine țărănești în orașul nostru, în cursul câtorva ani a trecut prin două secte: cea baptistă și cea adventistă. A stat un timp oarecare în secta baptiștilor, pentru că „nu a fost luminat”, — vorba D-Sale, iar apoi a trecut la adventiști, pentru că acum „s'a luminat”. Adventistul Nicolae Hamat are însă și 2 ucenici ortodocși, dar încăpăținați ortodocși. Și fiindcă adventistul sârbează Sâmbăta, crede că Dumineca se poate lucra. Așa în Dumineca trecută, 10 l. c., orele 2 după amcazi și-a trimis ucenicii la locul numit „Dealul-Mare”, să-i aducă nuiele pentru gardul la care lucrează pentru a-și împrejmuia casa. Copiii însă, în loc să plece la pădure, au plecat la catihetul lor, Dr. Dimitrie Cioloca, profesor la Academia noastră teologică. Catihetul i-a condus întâiu la Corporația meseriașilor, mai apoi la Oficiul de poliție, unde dl șef Dimitrie Grigorescu imediat a dispus confiscarea securii și citarea patronului, dușman al bisericii noastre, în care a luat botezul și dânsul, pe mânezi. Ni-se spune, că în biroul funcționarului de poliție adventistul a acuzat atât pe ortodocși în general, cât și a debitat neadevăruri contra profesorului Dr. Dimitrie Cioloca. Pentru purtarea sa acesta a fost dat în judecată de către dl profesor Dr. Dimitrie Cioloca. Despre dispozițiile, atât ale Corporației meseriașilor, cât și ale poliției din loc, precum și despre rezultatul procesului contra adventistului, vom scrie la timpul său în foaia noastră.

Comunicat de interes cultural.

În anul 1899, a lansat d-l Ioan Vidu, fost dirijor al corului vocal din Lugoj un „Apel” către societățile corale din Bănat, pentru adunarea datelor referitoare la începutul corului cu scopul de a le concentra într'un op.

La apelul făcut s'au trimis datele cerute, ce cu mare greutate au putut fi adunate, opul însă, regretabil, n'a văzut lumina zilei. Motivul nu-l știm nici până azi și ce bine ar fi fost dacă faptul se realiza, ar avea fiecare cor istoricul său, cum puține comune își au Monografia.

Este de dorit și rugăm pe d-l Vidu să dea un comunicat, arătând dela câte coruri a primit datele cerute și pentru care motiv opul n'a putut apare.

Sub titlul „Măestrul Vidu și Reuniunea Română de Cântări din Lugoj”, Ziarul Viitorul din București se ocupă de reuniunile de Cântări din Bănat și în special de Reuniunea Română de Cântări din Lugoj, indicând că această reuniune a luat ființă acum 60 de ani, cu

35 membri, iar ziarul Dimineața afirmă, că corul din Lugoj există de 50 ani. Aceste date nu corespund adevărului, deoarece și subsemnatul am adunat date referitoare la înființarea mai multor coruri vocale, din cari rees următoarele: Corul din Caransebeș datează de 52, cel din Chizătău de 72 ani, iar în ce privește pe cel din Lugoj, după cum se poate citi în cronica acestui cor, că „Lugojenii încă pe la anul 1842 au învățat să cânte pe note”, din care fapt rezultă, că aceasta falnică și renumită reuniune datează de peste 85 de ani.

Fac această clarificare pentru orientarea societăților corale, ce vor a-și scri istoricul lor.

Primiți expresiunea sentimentelor de grațitudine ce Vă păstrez.

Caransebeș, la 27, Iunie 1928.

Nicolae Gh. Velcu

inv. pensionar, fost preș. al corului din Caransebeș.

CONCURSE.

Pe baza ordinului Ven. Consiliu Eparhial ddo 22 Ianuarie B. ex 1928 Nr. 336 se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru ocuparea postului de paroh dela parohia vacantă de cl. III. din comuna Țarova:

Emolumente:

1. Una sesiune parohială după care alesul preot va suporta toate dările publice.
2. Un intravilan în estensiune de 400 st[.]
3. Stola uzitată.
4. Casă parohială nefiind, alesul preot se va îngriji de locuința.

Doritorii de a coupă acest post sunt poftiți a-și înainta cererile conform reg. pentru parohii, Prea On. Oficiu Prototpresbiteral.

Recurenții sunt dârori de a se prezenta într'o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică spre ași arăta dexteritatea în cântare și oratorie cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn Prototpresbiter însă nici de cum în ziua alegerii.

Țarova, din ședința Coniliului parohial ținută la 4 Martie 1928.

Petru Albeanu m. p.
preș. cons. par.

Florin Uzum m. p.
not. cons. par.

De acord cu mine: *Mihail Gașpar*, protopop.
Nr. 3112 B. ex 1928.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3053 B., ridicat la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunei proțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 16 Iunie 1928.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Pentru îndeplinirea postului de capelan cu drept succesiune, pe lângă neputinciosul preot Ștefan Tieran, din parohia de cl. II, din Voiteg sistematizat cu decisiul consistorial ddto 9 Dec. 1926, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia diecezană.

Emolumente:

1. $\frac{1}{3}$ din sesiunea parohială constatatoare din 33 jugh. cadastrale.

2. $\frac{1}{2}$ din birul stabilit de Consiliul parohial care face 5 litri grâu de fân și 1 litru de fiecare jugher cadastral, adus la locuința preotului și $\frac{1}{2}$ din stola uzitată.

3. Locuință liberă în casa parohială.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta petițiile de concurs adresate consiliului parohial la oficiul protopresbiteral al Ciacovei și se vor prezenta în Sfânta biserică cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare pentru a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie. Viitorul capelan va fi obligat a servi în dependență de parohul său și a suporta sarcinile publice împreunate cu realitățile cari formează dotația de capelan.

Dat din ședința consiliului parohial, ținută la 30 Ianuarie 1928.

Ștefan Tieran
președinte.

Alexandru Tieran
notar.

În conțelegere cu mine *Augustin Ghilezan*, protopop.
Nr. 1142 B. ex 1928.

Acest concurs se publică cu aceea, că stabilirea din nou a birului parohial, stipulată sub p. 2. la emolumente, se anulează, având credincioșii — în conformitate cu dispozițiile aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisiului consistorial ddto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3053 B, ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — obligamentul de a presta birul parohial uzitat, care formează o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 16 Iunie 1928.

Episcopul diecezan:

2—3

Dr. Iosif Tr. Badescu.

În baza Ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 3888 B. ex 1927, se descrie concurs pentru ocuparea postului de capelan, cu drept de succesiune pe lângă preotul Teodor Popovici, parohia I-a de clasa III-a din Șemlacul-mare, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. $\frac{1}{3}$ parte din sesiunea parohială și adică 8 jughere din vâna „Zabranic“, 2 jugăre din „Saliște“, $\frac{1}{2}$ jug. grădină intravilan și $\frac{1}{2}$ jugăr grădină extravilan.

2. $\frac{1}{2}$ din competența din izlazul comunal, adică 3 jughere.

3. $\frac{1}{2}$ birul parohial, adică de fiecare casă 10 litre și de fiecare jugăr încă litră o grâu curat.

4. $\frac{1}{2}$ din toate veniturile stolare uzitate.

5. Toate venitele dela administrarea „Mănăstirei sâracc“ din hotarul comunei Șemlacul-mic, care venite are să le împartă egal în două cu al doilea paroh din parohia a II, conform serviciului prestat.

6. Dările, după pământul ce-l folosește să-le plătească alesul capelan.

7. Ne fiind casă parohială, alesul capelan se va îngriji singur, pe speșele sale, de locuință.

Concurenții, — cu calificațiune în regulă, — sunt poștiți a-și înainta petițiile de concurs, — instruate conform dispozițiilor Regulamentului pentru parohii — Prea Onoratului Oficiu Protopresbiteral din Vêrșeț, (Vrsăț Jugoslavia), adresate On. Consiliu parohial în Șemlacul-mare.

Recurenții sunt poștiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare cu prealabila invoire a Prea Onoratului Domn Protopresbiter tractual, în sfta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie bisericească, dar nicidecum în ziua alegerii.

Dat din ședința consiliului parohial ținută la 29 Aprilie 1928.

George Olde

2—3

Ioan Brezga

preș. cons. epar.

not. cons. par.

În conțelegere cu mine: *Traian Oprea* protopresbiter.

Nr. 313/1928.

Publicațiune.

Comunitatea de Avere din Caransebeș publică spre cunoștință generală, că în ziua de **14 Iulie (Sâmbătă) 1928 ora 10 a. m.** va ținea licitațiune publică cu oferte închise și sigilate în localul Direcțiunei sale din Caransebeș pentru vânzarea spre exploatare a materialului lemnos esența fag estimat la 45.000 metri steri lemn de foc și 6.300 m³ bușteni ca lemn de lucru ce se găsește pe suprafața de 72 Ha. din Seria XX parcelele 25, 27 și 28 a pădurei „Muțau“ ocolul silvic Teregova.

La oferte se va anexa chitanța asupra depunerii la Casieria Centrală a Comunității de Avere din Caransebeș a garanției provizorii de Lei 50.000 (Cincizecimii) în numerar sau efecte echivalente ca valoare, declarând oferentul, că cunoaște condițiunile generale de licitație și actul de sarcini și se supune lor.

Ofertele făcute ulterior sau pe cale telegrafică nu se vor lua în considerare.

Comunitatea de Avere își rezervă dreptul a accepta orice ofertă fără considerare la prețul oferit, sau ale respinge pe toate în caz, că prețurile obținute nu sunt satisfăcătoare.

Caransebeș, la 21 Iunie 1928.

**Comunitatea de Avere
Caransebeș.**

Licitațiune minuendă.

În baza încuviințării Venerabilului Consiliu Eparhial din Caransebeș, No. 4693 E. ex 1927, se descrie licitație minuendă pentru darea în întreprindere a lucrărilor de reparație a sf. biserici din comuna Rusova-nouă, protopresbiteratul Bisericii-Albe, care se va ținea în 7 Iulie a. c., la orele 2 $\frac{1}{2}$ p. m., în școala primară din loc.

Prețul de esclamarie al lucrărilor ce se dau în întreprindere este de Lei 43130.

Reflectanții vor depune 10% vadiu din prețul lucrărilor în bani gata ori în hârtie de valoare.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrarea aceluia dintre reflectanți, în care are mai multă încredere.

Contractul devine obligator, pentru întreprinzători îndată după semnare, iar pentru comuna bisericească, numai după aprobarea lui de către Ven. Consiliu Eparhial.

Planul cu devizul și condițiunile de zidit se pot vedea la Oficiul parohial din Rusova-nouă.

Spesele contractului și timbrele cad în sarcina întreprinzătorului, asemenea și onorariul pentru compunerea expertizei și devizului.

Spese de deplasare ori alte cheltuieli, comuna bisericăscă nu rebonifică nimănui.

Rusova-nouă la 22 Iunie 1928.

În numele consiliului parohial:

Constantin Dămian
paroh.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 379 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei urbane din Timișoara de sub Nr. 12534/1926 efectuându-se execuțiunea la 20 Septembrie 1926 în favorul urmăritorului Eugen Nemeth din Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 28708 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedchstrate cari s'au prețuit în 50.000 Lei — bani și anume: Una mașină de presat fân și 7500 Kgr. grâu se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4045/1926 G. pentru încasarea pretenziunilor de 28708 Lei — bani capital, cu 12% interese din 1 August 1926 și spesele de 4631 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 14 Iulie 1928 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 15 Iunie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 319 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 6172/1927 efectuându-se execuțiunea la 6 Aprilie 1928 în favorul urmăritorului Ianăș Trican din Rueni reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle dom. în Caransebeș pentru suma de 1700 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedchstrate cari s'au prețuit în 6800 Lei — bani și anume: 1. Una cocie completă, 2. un cal sur de zece ani, 3. un mânz galben de un an, se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș,

de sub Nr. 2334/1928 G. pentru încasarea pretenziunii de 1700 Lei — bani capital, cu 12% interese din 17 Septembrie 1927 și spesele de 1180 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 11 Iulie 1928 la orele 3 p. m. în comuna Turnul la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și încaz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 15 Iunie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 17 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea LXI din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5611/1927 efectuându-se execuțiunea la 9 Ianuarie 1928 în favorul urmăritorului firma Klein și Dineș & comp. din Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Ernest Bürger dom. în Timișoara pentru suma de 308.03 franci elvețieni capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedchstrate cari s'au prețuit în 14.850 Lei — bani și anume: 1. Una casă de fier, „Wertheim“, 2. un cântar mare, 3. trei tejghele, 4. trei stelajuri, 5. un stelaj cu lădițe, 6. patru felinarc, 7. șeapă vedre se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 527/1928 G. pentru încasarea pretenziunii de 308.03 franci elvețieni capital, cu 12% interese din 16 August 1927 și spesele de 2933 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 13 Iulie 1928 la orele 3 p. m. în comuna Marga la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 15 Iunie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Revizătorii „Calendarului Românului“ se invită să trimită fără amânare la adresa „Librăriei și Tipografiei diecezane“ prețul exemplarelor vindute.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 1164/1928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de faliment, pornită contra lui Ernest Grau domiciliat în Caransebeș la cererea avocatului Dr. George Baican domiciliat în Caransebeș ca curatorul masei falimentului, Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§ 144, 146. și 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Caransebeș, (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) Nr. coalei c. f. 603 sub Nr. de ord. A. I. 1—3 Nr. top. 194/1. Casa Nr. 1287 în Intravilan 173 stp. Nr. top. 194/2 Grădină în Intravilan 275 stp. Nr. top. 197/2 Grădină în Intravilan 147 stp. prețul de strigare 630000 lei; Nr. de ord. A. I. Nr. top. 193/2 Grădină în Intravilan 96 stp. prețul de strigare 20.000 lei; și pentru spese de 4520 lei fixate acum pentru cererea de licitație.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **7 Aug. 1928 ora 9** în localul oficial al c. f. ușa Nr. 14.

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate din prețul de strigare (§ 26 LXI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc. drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147 150 170 legea LX din 1881, § 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ținea seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 25 Aprilie 1928.

I. Virágh mp. jud. cons.

pentru conformitate:

I. Vasilevici p. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția cf.

No. 1701/1928 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Banatului contra urmăritei Lungocca Terebuga Crușița, la cererea urmăritoarei, Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§ 144, 146, 147. din legea LX din 1881 asupra 1/4 resp 1/8 părți din imobilele înscrise în c. f. a comunei Valișoara din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș No. coalei c. f. 306 și anume 1/4 parte din No. top. 192 grădină în intravilan de 320 stp. cu prețul de strigare 1.000 lei;

1/4 parte din No. top. 1719 grădină în Dosu Măstăcănilor 1 jug. 890 stp. prețul de strigare 7.500 lei;

1/4 parte din No. top. 2732 arătură în copaci de 885 stp. prețul de strigare 2.500 lei;

În coala No. 718:

1/8 parte din No. imobilul A. I. 1-2 No. top. 196—197 casa No. 79 cu curte în intravilan 71 stp. și grădină în intravilan 1.258 stp. prețul de strigare 7.500 lei;

Pentru încasarea creanței de 51.500 Lei — bani, capital, interese de 12% dela 22 Februarie 1926. spese proces și de executare de 13.541 lei, fixate până acum spese de 1.565 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune;

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, **în ziua de 14 luna August anul 1928 ora 10 a. m. la casa comunală a comunei Valișoara.**

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul de strigare § 26 XLI 1908.

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație. (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881, § 21 legea XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția — fixată după procentul prețului de strigare — până la aceeași parte procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ținea seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 11 Iunie 1928.

N. Postelnicu m. p. jud. șef.

pentru conformitate.

I. Vasileviciu.

p. dir. c. f.

Fabrica de Cărămidă Caransebeșană S. A. Caransebeș.

Convocare.

Domnii acționari ai „Fabricii de Cărămidă Caransebeșană S. A. din Caransebeș” sunt invitați la a

XXXIII-a adunare generală ordinară,

ce se va ține în Caransebeș la **14 Iulie 1928 orele 6 p. m.** în localul întreprinderii.

Ordinea de zi:

1. Designarea secretarului de ședință și alegerea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal.

2. Raportul Consiliului de administrație și al Comitetului de cenzori, prezentarea bilanțului pe anul 1927 și descărcarea administratorilor și cenzorilor de gestiunea acestui an.

3. Propunerea Consiliului de administrație și a Comitetului de cenzori asupra distribuirii beneficiului net.

4. Modificarea statutelor.

5. Alegerea unor membri în Consiliului de administrație.

6. Alegerea Comitetului de cenzori.

7. Eventuale propuneri.

Caransebeș, la 24 Aprilie 1928.

Consiliul de Administrație.